GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĖ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.
ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

NR. 83. Joi 31 Maiŭ (12 Iunie) 1884.

Brașovŭ în 30 Maiu, (11 Iunie.)

Sĕ părea unŭ momentŭ, că dela 1881 încóce amŭ ieșitŭ cu totulŭ din mijloculŭ confusiunei de idei și de fapte, care ne-a încurcatŭ așa de rĕu politica națională, mai alesŭ dela înaugurarea dualismului încóce; se părea că, după proclamarea solidarității naționale între Românii din Transilvania, Bănatŭ și Țéra unguréscă, noi toțĭ, carĭ pretindemŭ a susținé stégulŭ intereselorŭ nóstre naționale în apĕrarea limbei și a naționalității române, vomŭ înțelege, că o armată numai atuncĭ póte birui când va fi condusă după unŭ singurŭ planŭ și într'unulŭ și acelaș spiritŭ.

Din nenorocire însĕ unele fapte mai recente ne dovedescŭ, că ideea solidarității naționale nu este încă bine înțelésă de toțĭ Românii, și că nu suntemŭ încă cu toții pĕtrunșĭ de marile esigențe ale luptei nóstre.

„Lupulŭ își schimbă pĕrulŭ dér nĕravulŭ nu.“ Acéstă ḍicală se potrivesce de minune cu faptele acelorŭ conducătorĭ, carĭ au îmbĕtrânitŭ în reaua deprindere de a merge după capulŭ și după interesele lorŭ și de-a sĕ jucá cu marile principie ale luptei nóstre, carĭ și le întocmescŭ și și le esplică cum le vine la socotélă, ca, făcêndu-șĭ trebșórele, tot ei sĕ fiĕ de-asupra, tot ei ómenii naționalĭ și providențialĭ ai poporului.

Acestŭ soiu de naționaliștĭ a găsitŭ unŭ terĕmŭ fórte largŭ de esploatatŭ în era distrugerei și a discompunerei sociale întrodusă de regimulŭ teroristŭ actualŭ. Ei sunt încuragiațĭ în demersurile lorŭ de-o parte prin nesciința poporului, care, neputêndŭ face distincțiune și ne avêndŭ altă conducere, este ușorŭ sedusŭ cu vorbe frumóse și înșelătóre, de altă parte prin esemplulŭ celŭ dau unele fețe înalte bisericescĭ, carĭ n'au destulă forță morală de a înțelege, că misiunea lorŭ de căpetenia nu este de a face pe voia guvernului, ci de a ajutá poporului năpăstuitŭ, prigonitŭ și înșelatŭ din tóte părțile.

Credemŭ a nu ne înșelá décă vomŭ susține, că numai unorŭ asemenĭ conducătorĭ rĕu nărăvițĭ avemŭ de a mulțumi, că de câteva ḍile s'a proclamatŭ într'o adunare mare de alegĕtorĭ românĭ în Aradŭ o *solidaritate deosebită* a Românilorŭ din județulŭ Aradului.

Nimica nu e nou sub sóre și așa nicĭ solidaritatea română-guvernamentală din Aradŭ inaugurată de d-nu Desseanu și de cei în talarŭ, carĭ stau la spatele lui, nu e ceva nou.

Apa cu foculŭ nu se potŭ întâlni, dér Românulŭ cu guvernamentalulŭ ungurŭ și-a datŭ mai de multeorĭ mâna, cedându-i trei părțĭ și mulțămindu-sĕ cu una, și resultatulŭ a fostŭ totdéuna, că Românulŭ s'a friptŭ rĕu, ér Ungurulŭ și așa stăpânŭ pe tóte și-a rîsŭ în pumnĭ de prostia lui.

Dér Aradanii guvernamentali susținŭ că facŭ politică înțeléptă.

Așa au ḍisŭ până acum toțĭ câțĭ au făcutŭ treburile d-lui Tisza și cu ce s'au alesŭ?

Apoi ce înțelepciune este de a ḍice: eu sunt solidarŭ cu tine, dér cu tóte astea mergŭ după capulŭ meu?

Straniă logică!

Conferința dela Sibiiu decide una, ér Românii din Aradŭ, carĭ mergŭ cu d-lŭ Tabaidy, facŭ altă și totŭ ei pretindŭ, că sunt solidarĭ cu partida națională.

Aliații guvernului din Aradŭ eschidŭ pe frații lorŭ opoșiționalĭ dintre ei, împutându-le, că se facŭ instrumentulŭ partidei maghiare opoșiționale și totŭ ei strigă într'unŭ apelŭ: Sĕ alegemŭ pe candidații partidei maghiare liberale în cincĭ cercurĭ!

Aradanii, cari strigă: „se trăiéscă candidații guvernului“ le imputá frațilorŭ lorŭ din oposițiune că ar fi corupțĭ cu banĭ, fără a puté dovedí; le facŭ acésta imputare gravă într'unŭ momentŭ, când sĕ hotărescŭ a dá pe mâna adversarilorŭ *cincĭ cercurĭ* curatu române și ai sprijini încă, ca sĕ le pótă luá mai ușorŭ.

Unde o sĕ ducă tóte aceste năsdrăvănii? Ar fi timpulŭ ca toțĭ ómenii de bine din comitatulŭ Aradului sĕ-șĭ dé mâna și sĕ se lege sĕrbătoresce a nu se odihni nicĭ unŭ momentŭ, până ce nu vorŭ face ca solidaritatea tuturorŭ Românilorŭ sĕ învingă asupra unorŭ interese meschine locale și personale.

Scirĭ telegrafice.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Deva, 11 Iuniu. — La turburările din Baia de Crișŭ gendarmeria a intervenitŭ. O persónă a fostŭ greu rănită. Două companii de soldațĭ au plecatŭ pentru restabilirea ordinei.

Clușŭ, 11 Iuniu. — D. Bokros a fostŭ provisorŭ alesŭ ca primarŭ cu 50 contra 46 voturĭ. D. Bokros, în interesulŭ restabilirei liniștei și ordinei a primitŭ primăria.

Oposițiunea s'a abținutŭ dela votŭ, și a protestatŭ în contra alegerii. D. Bokros și-a datŭ dimisiunea din președința comitetului partidei liberale.

Sofia, 11 Iuniu. — Ministrulŭ președinte alŭ Sĕrbiei la Sofia a plecatŭ lăsândŭ numai unŭ secretarŭ ca gerantŭ de afacerĭ.

(Biur. telegr. din Pesta).

Telegramă particulară a „Gaz. Trans.“

Biserica-Albă 10 Iuniu. — Domnu Vicențiu Babeșŭ și-a pusŭ candidatura în cerculŭ Răcășdia în Bănatŭ. La sosirea sa în Răcășdia a fostŭ întêmpinatŭ de unŭ banderiu compusŭ din unŭ șirŭ lungŭ de călăreți urmatŭ de vr'o 500 cărуțe. Profesiunea sa de credință a desvoltat-o d. Babeșŭ față de vre-o 5000 ómenĭ. Ordinea a fostŭ esemplară, însuflețirea mare.

Cronica ḍilei.

La 8 Iuniu alegătorii Sașĭ din Brașovŭ s'au întrunitŭ și-au candidatŭ pentru cerculŭ I alŭ Brașovului pe Adolf Zay, pentru cerculŭ alŭ II pe Traugott Teutsch. Pentru cerculŭ I alŭ comitatului pe Dr. J. Kaiser și pentru cerculŭ II alŭ comitatului J. Imrich.

Cu acésta ocasiune au vorbitŭ dd. Teutsch, Zay și Gusbeth. Discursurile au fostŭ necurmatŭ aplaudate.

*

Sâmbăta trecută d. Korodi a fostŭ instalatŭ în postulŭ de rectorŭ alŭ gimnasiului săsescŭ din Brașovŭ. Instalarea s'a sevêrșitŭ cu multă solemnitate în biserica evangelică din Suburbiu.

*

La 8 Iuniu a sositŭ în Brașovŭ episcopulŭ catolicŭ alŭ Transilvaniei, P. S. S. părintele Lönhardt. Primirea ce i s'a făcutŭ din partea Brașovenilorŭ catolicĭ a fostŭ una din cele mai strălucite.

*

»Viitorulŭ« spune că candidații sĕi pentru camera din Pesta suntŭ următorii domnĭ: Dr. Josif Gall în cerculŭ Recașului, comitatulŭ Timișórei. George Sĕrb de Cuvinŭ, în cerculŭ Zorlențului, comitatulŭ Cărășŭ-Severinŭ. Leontinŭ Simonescu în cerculŭ Sasca, comitatulŭ Caraș-Severinŭ. Gerardŭ Végsŏ și Josifŭ Vulcanŭ (?) în cerculŭ Beiușului, comitatulŭ Bihorŭ. George Constantini în Josășelŭ, comitatulŭ Aradului. Dr. Augustinŭ Lauranŭ, în Megieșŭ, comitatulŭ Satu-marelui. Ionŭ Ciocanŭ (?) în Năsĕudŭ, comitatulŭ Bistrița-Năsĕudŭ. Vasile Jurca în Șugatagŭ, Maramureșŭ. Athanasie Rațŭ în Becĭcherecŭlŭ micŭ, comitatulŭ Timișórei.

*

Eată cifrele budgetului Croației ce a fostŭ pesentatŭ dietei:

A. La cheltuielĭ:

1. Dieta 50,000 fl. 2. Banulŭ 26,000 fl. 3. Secțiunea pentru afacerile interne 8,083,584 fl. 4. Secțiunea pentru cultŭ și instrucțiune 588,755 fl. 5. Secțiunea justiții 1.260,494 fl. Suma 4.008,833.

B. La veniturĭ:

1. Secțiunea pentru afacerile interne 53,072 fl. 2. Secțiunea pentru cultŭ și instrucțiune 156,749 fl. 3. Secțiunea justiției 73,491 fl. 4. Tangenta contribuțiunilorŭ directe și indirecte și a altorŭ venite ale Croației și Slavoiei 3.725,521 fl. Suma 4.008,833 fl.

Budgetulŭ acesta în care n'a întratŭ preliminariulŭ pentru graniță, nu sĕ deosebesce multŭ de budgetulŭ din anulŭ trecutŭ.

*

In privința conflictului dintre Serbia și Bulgaria »Neue Freie Presse« dela 9 Iunie, scrie următórele:

»Incercarea de revoluțiune a emigranțilorŭ Sĕrbĭ în Bulgaria a fostŭ în legătură cu năvălirile în ținutulŭ Timocului, ajutate de guvernulŭ Bulgariei. Emigranții Sĕrbĭ ajutațĭ de bande montenegrine și bulgare au jăfuitu mai multe localitățĭ. Reclamele Sĕrbiei în privința emigranțilorŭ, ministrulŭ Zankov nu lea luatŭ în considerațiune. Se ḍice, că de-alungulŭ frontierei sĕrbe-bulgare s'ar fi întêmplatŭ mai multe ciocnirĭ sângeróse. Se crede că conflictulŭ ar fi sprijinitŭ prin influențe din afară și póte sĕ aibă consecințe grave.

Camera din Bucurescĭ.

„Românulŭ“ dă următorulŭ resumatŭ despre ședința de la 24 Maiu a camerii deputaților:

La ordinea ḍilei e desvoltarea interpelărei d-lui Iepurescu, privitóre la mișcarea studențilorŭ din capitală. Incă dela ora 12 tribuna oficială era plină de nisce persóne, despre carĭ unele gurĭ rele ḍiceau, că nu sunt străine poliției și au fostŭ bine vĕḍute de partidulŭ liberarŭ, și totŭ aceste guri rele pretindeau, că acesta s'a făcutŭ intenționatŭ pentru ca ea sĕ nu fie ocupată de studențĭ. In adevĕrŭ studenții fură silițĭ sĕ ocupe cele mai din urmă băncĭ ale tribunei publice, și ei erau în mare numĕrŭ, cei mai mulțĭ studențĭ universitarĭ.

In tribuna presei se aflau mai mulțĭ representanțĭ de ḍiare și cu tóte că bieții reportorĭ întêmpinau multe dificultățĭ, ca sĕ pótă întra în acéstă tribună, se strecurară în ea patru foștĭ și actualĭ agențĭ ai poliției, carĭ părăsiră acéstă tribună reservată numai presei, ei nu și poliției, grația intervenirei cvesturei camerei. O mișcare urmată de tăcere se făcù în cameră, când d. președinte dete cuventulŭ d-lui interdelatorŭ.

D. Iepurescu dechiară, că are firma convingere că prin acésta interpelare d-sa va serví atâtŭ învĕțĕmêntulŭ publicŭ câtŭ și ordinea publică pe viitorŭ. D-sa vorbindŭ despre mișcarea studențilorŭ universitarĭ, care s'a manifestatŭ acum și mai cu sémă la facultatea de medicină, ḍice că asemenea agitațiunĭ s'au manifestatŭ în 1871 și 1873, aceste manifestațiunĭ avêndŭ de obiectŭ politica militantă, pe când manifestațiunea studențilorŭ din ḍiua de 28 Aprilie a avutŭ de obiectŭ unŭ idealŭ, o cestiune națională.

Constituțiunea nóstră, ḍice d. Iepurescu, nu pune pe studintele universitarŭ suptŭ unŭ regimŭ deosebitŭ, nu face nicĭ o deosebire între studinte și cetățénŭ. Studintele universitarŭ, fie elŭ de 21 de anĭ sĕu nu, este cetățénŭ și este liberŭ a se pronunța pentru roșii ca și pentru albĭ.

D. Istrati. Dér cine sĕ mérgă la scólă?

D. Iepurescu rógă pe d-nii deputațĭ sĕ nu-lŭ întrerupă, pentru ca sĕ nu fie silitŭ sĕ spună lucrurĭ, pe carĭ n'ar voi sĕ le spună. Reamintesce despre cele întêmplate în România de dincolo de Carpațĭ, de ura sĕl-

batică a studenţilorŭ ungurĭ desfăşurată cu ocasiunea serbărei, de către fraţii noştrii românĭ a aniversărei memorabilului evenimentŭ de la 3 Maiu 1848 şi ḑice că décă guvernulŭ, Camera, n'a creḑutŭ oportunŭ se facă ceva, apoi era de datoria tinerimei universitare, — România de mâne, Parlamentulŭ de mâne, — sĕ se afirme şi sĕ proteste, îndeplinindu-şĭ prin acésta datoria către ţéră.

Acéstă pornire a studenţilorŭ universitarĭ era atâtŭ ne naturală şi legitimă, în câtŭ administraţiunea n'a creḑutŭ de cuviinţă sĕ ia nicĭ o mĕsură contra lorŭ. Printr'o fatalitate însĕ, studenţii fură convocaţĭ pentru ḑiua de 13 Maiu, şi ei, pe cândŭ se aşteptau ca profesorii sĕ le vorbéscă de ale scólei, acestia se puseră sĕ facă politică. In momentulŭ acela catedra se transformà într'o tribună politică, amfiteatrulŭ într'o arenă politică; apostolulŭ luminei se transformà într'unŭ apostolŭ politicŭ.

D. Iepurescu combate acéstă procedare şi are aerulŭ a ḑice, că profesorii, iniţiatorii acestui demersŭ, au deservitŭ guvernulŭ, făcêndŭ o cestiune vitală pentru ţéră din o manifestaţiune legitimă a studenţilorŭ, ca şi cum guvernulŭ acesta atâtŭ de tare şi de iubitŭ de tótă ţéra, de tinerime....

D. preşedinte alŭ consiliului. Şi de d-ta!..

D. Iepurescu... Şi de mine.... era în pericolŭ. După d-sa, causa desarmoniei şi agitaţiunii studenţitorŭ universităţii provine de acolo, că multĭ profesorĭ de la facultatea de medicină au depăşitŭ din rolurile lorŭ şi au făcutŭ politică; din causa acésta studenţii s'au revoltatŭ, mai cu sémă contra profesorului de patologie, alŭ cărui nume îmĭ scapă, ḑice d. Iepurescu, care, din causa relei sale purtărĭ nu se bucură de simpatia studenţilorŭ. D. Iepurescu ḑice apoi, că acestŭ profesorŭ, care nu este altulŭ decât d. Rêmniceanu, se bucură de protecţiunea unui influinte bărbatŭ de statŭ, care face rĕu de patronéză asemenea persóne, carĭ compromitŭ însuşĭ partidulŭ; acestŭ bărbatŭ de statŭ, ḑice d. Iepurescu, trebue sĕ deschidă ferestrile locuinţei sale şi să lase ca atmosfera rea, în mijloculŭ căreia trăiesce sĕ iasă afară.

Tribunele aplaudă.

D. vice-preşedinte învită tribunele să nu apróbe nicĭ sĕ desaprobe, pentru ca sĕ nu fie obligatŭ sĕ aplice regulamentulŭ, care-i dă dreptulŭ sĕ ordóne deşertarea tribunelorŭ.

D· Iepurescu termină dechiarândŭ, că tinerimea a fostŭ năpăstuită şi ḑice că d. ministru sĕ spună décă profesorii îşĭ facŭ datoria sĕu facŭ politică, şi în acestŭ casŭ ce mĕsurĭ crede necesarŭ a laa,

---

Naţionalităţile şi mişcarea electorală.

Organulŭ de frunte alŭ Kossutienilorŭ »Egyetértés« din Pesta dela 7 Iuniu a. c. scrie între altele:

„Naţionalităţile sunt tĕrite în acţiune.

Prin ţéra întrégă pasiunile s'au rĕscolitŭ; ferbere în tóte părţile. Nu este localitate, fie câtŭ de retrasă, unde sĕ nu fi pĕtrunsŭ agitaţiunea. Naţionalităţile încă sunt răpite de acéstă agitaţiune. Cu deosebire fraţii Românĭ au întratŭ cu multŭ focŭ în luptele electorale.‟

»Egyetértés‟ salută cu plăcere pe Românĭ, décă aceştia vorŭ merge la urmă simplu numai ca patrioţĭ, ca cetăţenĭ ai statului ungarŭ (maghiarŭ), nicĭ-decum însĕ décă vorŭ merge sub altŭ titlu (d. e. ca Românĭ Red. G. Tr.)

Sunt fórte neliniştiţĭ cei dela »Egyetértés‟ vĕḑêndŭ că Românii »accentuéză pretutindenea interesele lorŭ naţionale.‟

„Ei pactéză ḑice »Egyetértés« cu acea partidă, care le promite mai multŭ pentru ajungerea scopurilorŭ lorŭ naţionale.

Guvernulŭ simţindu-se slabŭ a cerutŭ ajutorŭ dela Românĭ şi Sêrbĭ şi aceştia se folosescŭ de ocasiunea binevenită ca sĕ-şĭ validiteze dreptulŭ lorŭ de alegere nu ca simplii cetăţenĭ, ci ca Românĭ şi ca Sêrbĭ.

»In privinţa pactărilorŭ se întrece partida guvernului cu cea oposiţională moderată. Românii se alătură la aceea partidă, care le promite mai multŭ. De acea îi vedemŭ în unele locurĭ sprijinindŭ guvernulŭ, ér într'altele partida oposiţiunei moderate.

„Totdéuna a fostŭ şi este periculosŭ a lăsá sĕ créscă pretensiunile ce şi-le forméză massele de popórĕ, naţionalităţile. Căcĭ acestea nu se vorŭ opri, ci totŭ mai departe vorŭ merge, după ce curentulŭ s'a pusŭ în mişcare.

Fóia kossuthiană amintesce apoi păţaniile cu Croaţii şi ḑice, că revoluţiunea din Croaţia a fostŭ produsă prin corteşirea guvernului după voturile Croaţilorŭ.

„Acuma a venitŭ rêndulŭ la voturile Românilorŭ şi ale Sêrbilorŭ.« Amintita foiă ḑice, că prin acésta se agitéză totŭ mai multŭ cestiunea naţionalităţilorŭ.

Spune în fine, că numai ei, „cei din stânga estremă‟ nu pactéză deşi pentru ei ar fi terenulŭ mai favorabilŭ, deórece Românii, carĭ mergŭ până a vré sĕ desfacă Ardealulŭ de Ungaria în consecinţă s'arŭ învoí şi la desfacerea Ungariei de Austria, dér Kossuthianiĭ nu voescŭ sĕ se alieze cu nemaghiarĭ, ci vreau sĕ rĕmână »bunĭ patrioţĭ.«

Conferenţe române în Aradŭ.

Sub titlulŭ „conferinţe române în Aradŭ“ scrie fóia oposiţiunală „Alföld“ în numerulŭ sĕu dela 6 Iuniu următórele:

Conferinţa ţinută în 5 Iuniu sub preşedinţa d-lui Desseanu a eschisŭ din adunare pe cei ce nu voiau sĕ pacteze cu guvernulŭ. Cum? Desseanu în locŭ de »conferinţa naţională română« a anunţatŭ la poliţiă şi la primăriă o „conferenţă a Românilorŭ de partida guvernamentală‟ şi a convocatŭ acéstă conferinţă la »Crucea albă.« Partida cealaltă încă a vrutŭ sĕ ţină o altă conferenţă a celorŭ 11 cu Stănescu în frunte; dér poliţia a oprit-o.

S'a ţinutŭ decĭ numai conferenţa Desseanistilorŭ. La disposiţiune li s'au pusŭ 2 căpitanĭ de gendarmeriă cu patru gendarmĭ călărĭ şi 26 gendarmĭ pedestri, cu baionetele pe puscĭ. Numai cine avea biletŭ roşu de intrare dela d-lŭ Desseanu putea întrà.

La $9^{1}/_{4}$ a sositŭ căpitanulŭ oraşului Urbányi şi a ocupatŭ locŭ la drépta preşedintelui. La masă mai erau Beleşŭ advocatulŭ şi Beleşŭ preotulŭ, Simeonŭ Desseanu, Mihailovits din Şiria, Ciora preotulŭ din Micalaca, Mangra, Nicóră, Gerasimŭ Venterŭ ş. a.

Intratau apoi conduşĭ de preoţĭ şi de învĕţătorĭ ómenii episcopului (Meţianŭ); conduşĭ de notarĭ şi primarĭ ómenii comitelui supremŭ. Preşedintele a începutŭ a cuvênta ḑicêndŭ, că cei ce nu sunt credincioşĭ guvernului sĕ iésă din sală. Au luatŭ apoi cuvêntulŭ preotulŭ Beleşŭ din Totvaradiă şi a provocatŭ pe cei de faţă la acţiune pe lângă guvernŭ. După aceea tênĕrulŭ advocatŭ Demetriu Magdu a vrutŭ să citéscă resoluţiunea conferenţei din Sibiiu. Preşedintele sunà din clopoţelŭ, sĕ face sgomotŭ, mulţĭ vréu sĕ asculte pe Magdu dér sgomotulŭ şi clopoţelulŭ nu lăsa sĕ se audă nimicŭ După Magdu Mangra, după elŭ Venterŭ sunt siliţĭ sĕ tacă şi sĕ se retragă. În urmă fiindŭ Desseanu neconturbatŭ de nimenea, s'a luatŭ decisiunea, că în cerculŭ Radnei se candidéză Vasile Beleşŭ, ér în alŭ Iosăşelului Constantinŭ Gurbanŭ, în tóte celelalte 5 cercurĭ însĕ Românii sĕ voteze pentru candidaţii partidei guvernamentale. (Este de observatŭ că Românii în comitatulŭ Aradului sunt 9 părţĭ din 10, va sĕ ḑică străinĭ numai $^{1}/_{10}$! Red.) S'a alesŭ apoi unŭ comitetŭ esecutivŭ, în care s'a alesŭ şi d. Nicóră. D. Nicóră din partea sa a declaratŭ, că protestéză de a fi pusŭ într'unŭ comitetŭ cu trădătorii, şi a părăsitŭ sala. Pe la 12 óre s'a redicatŭ şedinţa.

Deodată cu critica ce o face ḑiarulŭ „Alföld“ primimŭ şi unŭ Apelŭ adresatŭ către alegĕtoriĭ românĭ de partida naţională din comitatulŭ Aradului şi subscrisŭ de preşedintele comitetului esecutivŭ alesŭ în conferinţa dela 5 Iuniu a. c. D. Ioanŭ Popoviciu Desseanŭ şi de notarulŭ acestui comitetŭ D. Ioanŭ Cióră.

Acestŭ Apelŭ constitue unŭ felŭ de actŭ de acusare contra acelora, carĭ nu voescŭ sĕ mérgă cu guvernulŭ.

După o întroducere, în care sĕ arată că conferinţa convocată de D. Desseanu nu s'a pututŭ ţiné la 4 Iuniu, ci a trebuitŭ sĕ se amâne pe ḑiua următóre se înşiră conclusele ce le-a luatŭ adunarea guvernamentalilorŭ dela 5 Iuniu. Ele sunt pe scurtŭ următórele:

1. Procederea preşedintelui (Desseanu) sĕ apróbă şi i se votéză încredere şi mulţămită.

2) Procederea celorŭ 11 membrii oposiţionalĭ din comitetulŭ esecutivŭ permanentŭ alesŭ mai înainte conferinţa a reprobat'o dechiarândŭ pe aceştĭ 11 de eschişĭ precum din comitetŭ aşa şi din »partida naţională română« din comitetulŭ Aradului.

5. In causa atitudinei solidare a alegĕtorilorŭ românĭ din comitatulŭ Aradului s'a adusŭ următorulŭ conclusŭ: Considerândŭ, că din întârḑiarea têmpului şi lucrurilorŭ nu suntemŭ în stare de a face pregătirile de lipsă pentru ca sĕ putemŭ paşí în cercurile electorale din comitatu, cu candidaţii proprii fără a pacta cu altă partida pentru sprijinŭ reciprocŭ; — considerêndŭ, că împrejurările nu ne iértă a remâné în pasivitate; — considerêndŭ că unica partidă, care ne ofere sprijinulŭ reciprocŭ moralŭ şi eficace este partida liberală: (sic!) conferinţa decide a pacta de astădată cn partida liberală sub condiţiune de sprijinŭ reciprocŭ astfeliu, că de órece prin uneltirile fracţiunei de 11. şi a întêrḑierii lucrurilorŭ, cerculŭ Boroşneului deja intremediu s'a angagiatŭ cu unŭ candidatŭ propriu, şi aşa numai cerculŭ Radna şi Iosăşelŭ mai sunt încă disponibile, partida naţională română în aceste 2 cercurĭ, adecă: a Radnei şi Iosăşelului se candideze din partea s'a deputaţi naţionalĭ cu programa naţională din Sibiiu, fiindŭ obligată partida liberală a sprijiní pe aceştĭ candidaţĭ ai noştri, precum partida nóstră va sprijiní pe candidaţii partidei liberale în celelalte cercurĭ ale Pecichei, St.-Annei, Chişineului, Vilagoşului şi Boroşneului.

Acésta mĕsură ca unica esigenţă de activitate cu atâtŭ mai vêrtosŭ e indicată că numai în acestŭ modŭ putemŭ şterge ruşinea suspiţiunei de a fi partida nóstră angagiată, respective coruptă cu banĭ din partea altei partide, căreia din acestŭ motivŭ totŭ Românulŭ cu simţire trebue sĕ-i întórcă spatele.

Apelulŭ continuă apoi aşa.

3. Conferinţa »ca partidă politică naţională română pe basa programei de Sibiiu,‟ în comitatulŭ Aradului, s'a dechiaratŭ de constituită în permanenţa pe trei anĭ, nu numai pentru trebĭ electorale, ci şi în obiectulŭ şi interesulŭ tuturorŭ altorŭ cause publice naţionale politice şi administrative.

4. Pe lângă disolvarea comitetului esecutivŭ de pânăací, pentru îngrijirea şi promovarea trebilorŭ electorale precum şi a tuturorŭ causelorŭ şi intereselorŭ partidei s'a alesŭ unŭ nou comitetŭ centralŭ esecutivŭ per-

---

FOILETONŬ.

Niţă Guşeilă.

— schiţă de caractere. —

(Urmare.)

IV.

Trecuse unŭ anŭ, de cândŭ se mutase Guşeilă pe Cacova. Era tocmai pe timpulŭ rĕsboiului cu Turcii. Tótă lumea se ocupa de politică, până şi hamalii. »Ce-i cu Ruşii?‟ au trecutŭ graniţa?« s'au încăeratŭ.... câţĭ au muritŭ.... totŭ cazacii mai voinicĭ.... erau vorbele, cu carĭ se salutau ómenii. Pe astfelŭ de timpurĭ cine sĕ se mai ocupe cu nĕcazurile unui bietŭ muncitorŭ, cum era acum Guşeilă. Aşa-i în lume. Cândŭ se întêmplă o nenorocire în casa unui domnŭ, îlŭ plânge totŭ oraşulŭ, ér cândŭ nenorocirea este în casa unui omŭ mai de rêndŭ, nimenea nu se mai ocupă de elŭ.

Era într'o după prânḑŭ. Guşĕila venia din cetate bétŭ rĕu, aşa încâtŭ cădea dintr'unŭ stoborŭ în altulŭ. După elŭ venia unŭ şirŭ de copiii şi-şĭ băléu jocŭ, care cum sciea. »A îngheţatŭ muscalu« ḑicea unulŭ mai înaintatŭ în vêrstă şi-lŭ apucà pe Guşĕilă de zăbunŭ. — Guşĕilă se uitá înapoi şi borborosí nişte vorbe neînţelese. Se apropià de casă. Leica Vuţa ar fi întratŭ în pămêntŭ de ruşine; — ea nu-i eşi înainte de locŭ, căcĭ aḑĭ pentru prima óră venia bărbatu-sĕu bétŭ ḑiua pe la améḑĭ. — Guşĕilă întrà în curte şi fără voea lui pornì în paşĭ repeḑĭ şi se aşĕḑà pe prispă. Mustăţile lui erau sburlite, una în susŭ şi alta în josŭ şi cum sta astfelŭ se totŭ cercá sĕ scuipe dér nu putea. Elŭ privia în pămĕntŭ, şi cândŭ sîmţì paşii neveste-si sĕ uità la ea şi rîse. Leica Vuţa plângea amarŭ şi cugetându-se la trecutŭ îşĭ acoperì faţa cu şorţu şi întrà în casă. — Era grozavă clipa acésta pentru leica Vuţa, căcĭ sciea bine, că bărbatu-sĕu a beutŭ cei dupĕ urmă creiţarĭ ce-i mai rĕmasese din casele de pe Tocile.

* * *

Leica Păuna tocmai eşia din curte dela ea, îmbrăcată ca în ḑile de lucru simplu dar totŭ cinstitŭ, aşa că se vedea că-i nevasta lui Şoriciu. Ea avea în mână o legătură, în carea ducea ceva de mâncare pentru băieţii lui Guşĕilă. Cum eşì din curte se uità odată în josŭ şi curêndŭ apucà calea către casele ei cele vechi, către Niţă Guşĕilă. Nu făcŭ doi paşĭ şi se întèlnì cu Trina lui Blegu, o femeiă ca de 40 de anĭ, scurtă de statŭ, grăscióră, frumuşică şi ceea ce era mai caracteristicŭ totdéuna veselă. Trina avea o fată (vrémŭ sĕ ḑicŭ o domnişóră, căcĭ o îmbrăcase nemţesce) ca de 16 ani, crescută »modernŭ« cum ḑicea ea. O învĕţase la jocŭ, ceva la piano, aşa că scia scala din »c« dur şi »c« moll (sĕ bată clapele), şi din frânţuzesce ajunsese până la § 7 din gramatîca lui Ahn; câtŭ despre ale gospodăriei sĕu despre o viaţă seriósă n'avea fata nicĭ ideă, de altcum fata era frumuşică, »Bonjour leică Păună dragă... un teci?*)‟ grăì Trina Blegului cu zimbetulŭ sĕu obicinuitŭ şi fară sĕ astepte rĕspunsŭ începù sĕ vorbéscă despre fia-sa adecă despre Helene, căcĭ aşa o botezase din Linţa.

Leica Păuna o ascultà cam cu greu, căcĭ nu-i plăcea sĕ-şĭ facă vorbă cu ea; — îi spuse în scurtŭ, că a plecatŭ la Guşĕilă şi cu acésta pornì a merge. »Vai de mine leică Păuno, da mândră te-ai mai făcutŭ. Ea stai sĕ-ţĭ mai spunŭ ceva. Pe Linţa adecă pe Helene a nóstră o salută toţĭ negustorii, şi nu-i vorbă fată cultă ca a mea s'a hotărîtŭ« grăì leica Trina dândŭ vorbelorŭ unŭ accentŭ mai ascuţitŭ şi gurii o formă delicată.

»Aşa e aşa« în tótă Cacova nu-i fată ca a D-tale« adause leica Păuna scurtŭ şi voì sĕ mérgă. A şi plecatŭ şi a lăsat'o pe leica Trina tristă de totŭ. Vorbele acestea de pe urmă nu i-au venitŭ la socotélă.

Incepuse sĕ plouĕ, cândŭ leica Păuna întrà în casă la Guşĕilă. Vuţa lui Guşĕilă sta pe unŭ scaunŭ lângă mésă cu capu proptitŭ în mânĭ; era bolnavă. Ea nu băgà de sémă că întrase cineva în casă. Băieţii erau rĕspândiţĭ, unulŭ aruncatŭ într'unŭ patŭ, altulŭ cu o făliă de mămăligă în mână sta pe unŭ scăunelŭ, alŭ treilea cerca sĕ se desbrace, ér celŭ din urmă, celŭ micŭ, celŭ mai fericitŭ, era veselŭ şi se juca pe la ţiţînele unei lăḑĭ.

*) Unde te ducĭ.

manentŭ pe trei anĭ sub preşedinţa lui Ioanŭ Popoviciu Desseanu din urmâtorii 20 membri, anume: 1) Moise Bocşanu, 2) Vasiliu Beleşŭ, 3) Augustinŭ Hamsea, 4) Adalbertŭ Mihailoviciu, 5) Georgiu Popoviciu, 6) Teodorŭ Popŭ, 7) Constantinŭ Gurbanŭ, 8) Vasiliu Zorlenţanu, 9) Ioanŭ Beleşŭ, 10) Simeonŭ Popoviciu Desseanu, 11) Iónŭ Ciórâ, 12) Ignatie Papp, 13) Stefanŭ Tamasdanu, 14) Georgiu Feierŭ, 15) Ilie Bozganŭ, 16) Teodorŭ Coloja, 17) Demetriu Romanŭ, 18) Terenţiu Raţiu, 19) Paulŭ Milovanŭ, 20) Georgiu Purcariu.

Susŭ dérâ fraţilorŭ! la lupta electorală solidară, pentru toţĭ alegêtorii romàni din comitatulŭ Aradului!

Se alegemŭ în cerculŭ Radnei pe Iónŭ Beleşŭ şi în cerculŭ Ioşelului pe Constantinŭ Gurbanŭ de deputaţĭ naţionali romàni! Se trăéscâ!

De odată însê spre a asigurá alegerea candidaţilorŭ naţionali romàni, sê alegemŭ şi pe candidaţii partidei liberale, şi anume: în cerculŭ Pecichei pe contele Tibor Károlyi; în cerculŭ St. Anei pe Sigismundu Bohus, şi în cerculŭ Chişineului pe baronulŭ Béla Bánhidy, în cerculŭ Siriei pe Ladislau Bohus şi în cerculŭ Boroşneului pe Mateiu Balász. Se trăiéscâ!

Acésta este voinţa şi dorinţa conferinţei generale a partidei naţionale romàne din comitatulŭ Aradului!

Nu ve lăsaţĭ seduşi şi amăgiţĭ de partidele străine (sic!) şi de cei 11 fracţionişti şi consoţĭ ai lorŭ...

Trăéscă candidaţii partidei naţionale romàne şi ai partidei liberale din comitatulŭ Aradului (?!)

Corespondinţa nóstră din Comitate.

Din giurulŭ Făgăraşului ni se scrie, că la 2 Iunie mai multe comune au fostŭ cutreerate de candidaţĭ la deputaţiă. Amintimŭ numai pe D. Benedek Gyula, advocatŭ în Făgăraşŭ, care în profesiunea sa de credinţă a declaratŭ, că va intra într'una din partidele oposiţionale. Desvoltându-şĭ programa, a arĕtatŭ că guvernulŭ actualŭ a adusŭ poporulŭ la sapă de lemnŭ prin impositele cele marĭ şi că statulŭ e înglodatŭ în datorii. Décă lucrurile vorŭ mai merge astfelŭ, a ḑisŭ d. Benedek, Ungurulŭ va trebui sĕ mérgă în Asia, Nemţulŭ în ţéra nemţéscă şi Romànulŭ în Dobrogea. După acea a scărmănatŭ legea căsătoriei mixte dintre jidovĭ şi creştinĭ, ḑicêndŭ, că cu acestŭ soiu de ómenĭ lucréză cei de la putere, şi că cu timpulŭ Ungurii se vorŭ pomeni în Ierusalimŭ.

De lângă Mureşŭ, la 24 Maiu 1884 st. v.

Astăḑĭ sĕ întruniră alegĕtorii naţionalĭ Romànĭ din cerculŭ electoralŭ alŭ Făgetului (Comitatulŭ Caraşu-Severiu) spre a ascultá raportulŭ bravului delegatŭ la conferinţa din Sibiiu, D-lŭ Dr. Demetriu Selceleanŭ.

Deşi erá ḑi de lucru, totuşĭ spre bucuria tuturorŭ, au participatŭ peste 200 de alegĕtorĭ, numai din simţŭ curtaŭ romànescŭ.

Constituiudu-se adunarea a fostŭ proclamatŭ de preşedinte D-lŭ Dr. Dem. Selceleanu advocatŭ în Ţela, de vice-preşedinte D-lŭ Dem. Marcu preotŭ în Biuchisiu, éră de notariu D-lŭ Terenţiu Petroviciu preotŭ în Ţela, după acea a urmatŭ darea de sémă a D-lui delegatŭ, carea de mai multe orĭ a fostŭ întreruptă de entusiastice strigărĭ de »sĕ trăiéscă.« D-lŭ delegatŭ a bine-voitŭ a esplicá celorŭ adunaţĭ tóte punctele din programa naţională cu esemple bine nimerite. Adunarea erá însufleţită, toţĭ erau cu faţa veselă afară póte de preotulŭ Vas.

Tótă casa te umplea de compătimire şi fără sĕ fi sciutŭ trecutulŭ acestei case ar fi gâcitŭ orĭ cine câtă supĕrare, câtă nefericire şi câtŭ năcazŭ este acolo. Şi numai ce-i dreptŭ era clipa cea mai cumplită cu deosebire pentru leica Vuţa, carea aşteptá sĕ-i vie bărbatulŭ. Cum aşteptá ea altădată, înainte cu 10 séu 12 anĭ şi cum aşteptá acum!

„Da ce mai faceţĭ, ... ce mai faceţĭ?« întrebă cu mare bunăvoinţă leica Păuna şi întinse leichi Vuţi legătura ce-o avea la sine.

»Mulţămimŭ D-tale« grăi leica Vuţa sculându-se de pe scaunŭ. Faţa ei era sarbedă de totŭ ca şi a copiilorŭ; carĭ acum se deşteptaseră, căcĭ erau flămânḑĭ nu mâncaseră mai nimicŭ. Cu mâna jumătate cercá a luá legătura.... iute însă îşĭ trase mâna şi începŭ sĕ plângă. Îşĭ aduse aminte de ḑilele ei de odinióră.

»Lasă leică Vuţă nu te mai măhni... căcĭ bunŭ e D-ḑeu« adause leica Păuna şi se aşeḑă pe unŭ scaunŭ. Toţĭ copii veniră în jurulŭ leichi Păunii, îĭ sĕrutară mânile şi se aşeḑară lângă ea şi nu se mai despărţiră câtŭ a statŭ ea în casă. (Va urma)

Olariu din Capolnaşŭ, carele încă de multŭ eşindŭ din partida naţională, a trecutŭ la cea contrară.

Adunarea a esprimatŭ mulţămirile sale D-lui delegatŭ urându-i sĕ trăéscă la mulţĭ anĭ dimpreună cu toţĭ cei de unŭ principiu cu dênsulŭ. Cu acésta s'a încheatŭ şedinţa. Unŭ alegĕtorŭ.

Academia Ungurésca.

Academia ungurésca de sciinţe a ţinutŭ şedinţa anuală a XLIV dela fundarea sa. Preşedintele Academii contele Melchiorŭ Lónyay arată, că acestŭ institutŭ naţionalŭ ungurescŭ s'a întemeiatŭ acum 53 de anĭ. Resultatulŭ colectelorŭ celorŭ dintâiŭ dintre anii 1826—1831 au produsŭ preste totŭ 294,698 florinĭ. Periéda cea mai mănósă pentru sporirea capitalului academii au fostŭ anii 1860 şi 1861, când s'a datŭ impulsulŭ celŭ mai mare pentru zidirea palatului academicŭ. Numai în anulŭ 1860 s'âu adunatŭ 697,578 fl. şi în anulŭ 1861 sau strînsŭ 167,950 florini pentru scopurile Academiei. Dintre toţĭ anii au fostŭ celŭ mai favorabilŭ în privinţa materialŭ anulŭ 1883 pentru că cu finea acestuia anŭ, averea a ajunsŭ suma considerabilă de două milióne.

Arată că zidirea palatului a costatŭ Academia peste unŭ milionŭ de florinĭ, şi în ce modŭ a plătitŭ acele sume, în urmă spune, că spre a cresce averea academii, s'au adaosŭ din venitŭ câte două procente la capitalŭ totdeodată, aŭ căutatŭ, ca averea academii sĕ fie câtŭ mai sigurŭ plasată.

Factorulŭ principalŭ alŭ academii a fostŭ munca neobosită care a făcutŭ ca academia sĕ iea unŭ sborŭ în tóte ramurile ştiinţelorŭ. Problema cea mai principală a academiei a fostŭ de a cultivá limba naţională maghiară şi de a lăţĭ sciinţele în acéstă limbă. Pe lângă limbă s'a ocupatŭ şi cu istoria poporului maghiarŭ. Mai înainte academia de abia pute întrebuinţa pentru scopurĭ şcienţifice 7000 până la 8000 fl. pe când astăḑĭ sunt 75,000 fl. preliminaţĭ numai pentru scopurĭ scientifice.

Parastasŭ pentru reposatulŭ C. Porumbescu.

Braşovŭ, 28 Maiŭ st. v. 1884.

Alalta-erĭ (Sâmbătă 26 Maiŭ) s'a ţinutŭ în capela din cimiterulŭ din Gróverĭ unŭ parastasŭ pentru reposatulŭ profesorŭ şi componistŭ musicalŭ Ciprianŭ Porumbescu. Aranjatorii acestui actŭ de pietate au fostŭ mai mulţĭ dintre cunoscuţii şi mai multe dintre cunoscutele multŭ regretatului repausatŭ.

Aicĭ trebue se însemnămŭ, că Vinerĭ în 25 ale l. c. a fostŭ tocmai anulŭ, de cândŭ familia părintelui Iracliu Porumbescu, din Stupca în Bucovina, avŭ nenorocirea de a perde aşa de în grabă pe multŭ iubitulŭ sĕu Ciprianŭ.

Parastasulŭ a decursŭ în modulŭ celŭ mai solemnŭ.

De faţă erau: corpulŭ profesoralŭ împreună cu studenţii din clasele superióre, representanţii eforiei şi ai delegaţiunilorŭ scolastice, representanţii reuniunei de gimnastică şi de cântărĭ şi unŭ numĕrŭ destulŭ de frumosŭ dintre cunoscuţii şi cunoscutele repausatului,

Serviciulŭ divinŭ fŭ celebratŭ de părintele protopopŭ Iónŭ Petricŭ, împreună cu d-nii parochĭ B. Baiulescu şi V. Voina.

Cântările fură escelentŭ esecutate de corulŭ reuniunei de cântărĭ coudusŭ de d. Pant. Dima.

In fine profesorulŭ A. Bârseanu ţinŭ unŭ scurtŭ discursŭ, din care estragemŭ următórele părţĭ:

»Aducerea aminte este aceea, care ne a făcutŭ sĕ ne adunămŭ în acestŭ sfântŭ locaşŭ, şi anume aducerea aminte de unŭ prietenŭ scumpŭ, de unŭ membru alŭ societăţii nóstre pe care mórtea crudă l'a răpitŭ aşa de curêndŭ.«

»Puţinĭ dintre noi, stimaţĭ asistenţĭ, au avutŭ privilegiŭ a fi împreună vreme mai îndelungată cu rĕposatulŭ Ciprianŭ Porumbescu; cei mai mulţĭ l'au cunoscutŭ numai din scurtulŭ restimpŭ, pe care l'a petrecutŭ în acestŭ oraşŭ, dérâ cu toţĭ jălimŭ deopotrivă perderea lui pentru-că Ciprianŭ prin vioiciunea şi afabilitatea sa, prin zelulŭ sĕn neobositŭ, prin nizuinţa de a face celorŭ din prejurulŭ sĕu viaţa câtŭ se póte mai plăcută, era în stare a cucerí inimile aprópe dela prima vedere.«

»Inzestratŭ dela natură cu unŭ talentŭ neobicînuitŭ capabilŭ de o activitate, potŭ ḑice, escesivă, regretatulŭ repausatŭ a produsŭ pe terenulŭ musicei naţionale lucrărĭ destulŭ de însemnate, şi cu atâtŭ mai multŭ ar fi pututŭ produce în viitorŭ, dacă firulŭ vieţii sale nu ar fi fostŭ tăiatŭ aşa de în grabă.«

»Nu este scopulŭ meu a încerca sĕ descriu scurta esistenţă a reposatului Porumbescu: nu voiescŭ se arĕtŭ cum au fostŭ copilăria lui şi ce a contribuitŭ mai multŭ la desvoltarea facultăţilorŭ, de care dispunea; sĕ povestescŭ despre peripeţiile vieţii sale de studentŭ, séu în fine sĕ vĕ aducŭ aminte de mişcarea ce o făcuse aşa de curêndŭ în societatea nóstră braşovénă prin frumseţea producţiunilorŭ sale şi prin neîntreruptă sa activitate.«

„Cele mai multe din aceste lucrurĭ Vĕ sunt prea bine cunoscute.«

»Mĕ mărginescŭ în a asemĕná apariţiunea sĕrmanului Ciprianŭ cu o ilusiune mândră, ce ne încăldesce sufletulŭ şi ne face a vedé totŭ ceea-ce este împrejurulŭ nostrŭ sub colorĭ mai vii şi într'o lumină mai intensivă.«

»Deodată aspra realitate se pune faţă în faţă cu noi şi ne trezeşte fără cruţare din visulŭ în care eramŭ cufundaţĭ.«

»De câte orĭ nu ne aducemŭ aminte de acestŭ dulce visŭ şi de câte orĭ nu blĕstămămŭ clipita în care amŭ fostŭ desilusionaţĭ!«

„Sĕ onorămŭ memoria amicului şi cunoscutului nostru, căcĭ meritá!«

D'ale armatei.

»Monitorulŭ oficialŭ« din Bucurescĭ publică următorulŭ decretŭ:

Art. 1. Elementulŭ miliţiilorŭ compusŭ din cele trei chemărĭ prevĕḑute de art. 50 din legea de recrutare, se organiséză în regimente, corespunḑêndŭ regimentelorŭ de dorobanţĭ şi păstrândŭ acelaşĭ numĕrŭ de ordine, cu denumirea de Regimentŭ de infanteriă de miliţii.

Art. 2. Trupa cuprinde pe toţĭ ómenii aflătorĭ actualmente în miliţii şi pe toţĭ acei, carĭ se vorŭ mai vĕrsa anualŭ din reserviştii armatei active de infanteriă de liniă şi teritorială.

Art. 3. Fie-care regimentŭ de miliţii cuprinde acelêşĭ unităţĭ micĭ şi marĭ ca şi unŭ regimentŭ de dorobanţĭ şi mărginite în acelêşĭ circumscripţiunĭ teritoriale.

Art. 4. Caporalii şi suboficerii, trecuţĭ din reservă în miliţii, potŭ fi înaintaţĭ în gradulŭ imediatŭ superiorŭ, décă sunt în stare a satisface unorŭ esamene, carĭ se vorŭ regula prin anume programe.

Art. 5. Oficerii dimisionaţĭ din armata activă şi din reservă de orĭ-ce gradŭ, aflându-se în limitele de vêrstă dela 40—60 de anĭ, în condiţiunile şi prevederile modificatului art. 2 din legea oficerilorŭ de reservă, formézâ cadrele oficerescĭ ale regimentelorŭ de miliţii. Comandanţii corpurilorŭ de armată facŭ, în conformitatea art. 13 din legea comandamentelorŭ, alin. 2, propunerile necesare relative la cadrele acestui elementŭ alŭ armatei.

Numirile lorŭ în diferite funcţiunĭ de comandamente la regimente de miliţii se facŭ prin decretŭ regalŭ după propunerea ministrului de resbelŭ.

Art. 6. Până la regulamentarea în totalŭ şi definitivă a legei comandamentelorŭ, ministerulŭ de resbelŭ printr'o anexă la instrucţiile provisorii ale menţionatei legĭ, va regula în detailŭ organisarea regimentelorŭ de miliţii.

Art. 7. Comandanţii corpurilorŭ de armată supraveghiaza instrucţia militară a miliţiilorŭ, care, conformŭ art. 29 alŭ legei comandamentelorŭ, se va face în tóte Duminicile anului şi prin concentrărĭ anuale la epocele fixate de ministerulŭ de resbelŭ.

Art. 8. Decretulŭ No. 285 din 7 Februarie 1882 şi orĭ-ce alte disposiţiunĭ contrarii presentului decretŭ se abrógă.

Telegramă particulară a „Gaz. Trans."

Aradŭ, 11 Iuniu 1881.

Comitetulŭ unicei partide naţionale care s'a constituitŭ pe basa programei din Sibiiu ca partidă oposiţională a datŭ unŭ manifestŭ cătră alegătorĭ desavuândŭ conferinţa lui Deseanŭ şi programa ei şi candidândŭ la Radna pe dr. Georgiu Popa, la Boroşineŭ pe d. Georgiu Lazarŭ, la Ioşăşelŭ pe d. Vasilie Mangra.

In cercurĭ se lucră cu energiă. Poporulŭ credinciosŭ programei este terorisatŭ şi persecutatŭ de organele comitatului.

Diverse.

O adresă interesantă. — Primirămŭ dela posta de aicĭ o scrisóre cu întrebările wohin? şi hova?, pe care oficianţii nu sciură, în ce parte sĕ o trămită. Cu órecare greutate se póte descifra pe partea, pe care este pusŭ timbrulŭ, următórea adresă, scrisă cu creionulŭ pe care o reproducemŭ întocmai:

acesta car te
mere in mura
ş sân crai
la su ce ne cu
lae

Ghîciţĭ, în ce parte amŭ îndreptatŭ scrisórea, despre care e vorba, şi la cine?

Mausoleulŭ Napoleoniḑilorŭ. — Impĕrătésa Eugenia clădesce la Farnborough (Anglia) cu marĭ spese unŭ mausoleu, în care voiesce sĕ transpórte rĕmăşiţele soţului şi ale fiului sĕu, carĭ sunt astrucate la Chiselhurst. In Farnborough este o cameră în care se află tóte relicuiele fiului nenorocitei împĕrătese. Camera se va numí »Le cabinet du prince.« Pe masa de srisŭ şi de studiatŭ a lui Lulu se vĕdŭ încă scrisorile nedeschise, ce le-a primitŭ după mórtea sa. Acolo se află şi spada francesă, cu care prinţulŭ a făcutŭ espediţiunea nenorocită în ţera Zuluşilorŭ.

Bibliografie.

Invitare de Abonamentŭ la »Miculŭ Abecedarŭ« ilustratŭ Partea II, pentru alŭ 2-lea anŭ de şcólă. Cuprinde: mecanismulŭ scrierii şi cetirii, cu litere marĭ şi cirile séu bisericescĭ. Bucăţile de cetire sunt: scurte, petrecătóre şi uşióre. Limba alésă şi dulce, aşa, că pentru invăţarea gustului de cetire nu lasă nimicŭ de doritŭ. Condiţiunile de prenumĕrare: 10 exemplare — cu rabatŭ — costă 2 fl. v. a. Doritorii sunt rugaţĭ ală prenumĕra până la 30 Iuniu, st. v. a. c. ca se mĕ potŭ orienta cu tipărirea şi trimiterea. Din »Miculŭ Abecedarŭ« Partea I şi „Tabele," mai sunt numai puţine exemplare şi va apare ediţia II. Comande primescŭ de pre acum, ca doritorilorŭ, se-lŭ trimitŭ de odată cu Partea II.

Lipova, în Bănatŭ, 8 (20) Maiŭ 1884.

Ioanŭ Tuducescu, învĕţătorŭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 10 Iunie st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.65	Bonurĭ croato-slavone	101.—
Rentă de aurŭ 4%	91.85	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.50
Rentă de hârtiă 5%	88.75	Imprumutulŭ cu premiu ung.	115.50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	143.	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	115.20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	96.30	Renta de hărtiă austriacă	80.45
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	119.—	Renta de arg. austr.	81.40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.70	Renta de aurŭ austr.	101.80
Bonurĭ rurale ungare	101.75	Losurile din 1860	135.25
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.50	Acțiunile băncei austro-ungare	857.—
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	101.25	Act. băncei de creditŭ ung.	307.
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.50	Act. băncei de creditŭ austr.	306.40
Bonurĭ rurale transilvane	101.75	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.76
		Napoleon-d'orĭ	9.67½
		Mărcĭ 100 împ. germ.	59.60
		Londra 10 Livres sterlinge	122.15

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 26 Maiŭ st. v. 1884.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	94½	95¼
Renta rom. amort. (5%)	99	95⅛
» convert. (6%)	98½	100¾
Împr. oraș. Buc. (20 l.)	32	34
Credit fonc. rural (7%)	102¼	106
» „ „ (5%)	92½	93¾
» » urban (7%)	103½	104½
» » » (6%)	99⅛	100
» » » (5%)	90.⅝	91
Banca națională a României	1432.	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	331.	—
« » » Națională	239.	—
Aurŭ	3.64%	—.—
Bancnote austriace contra aurŭ	2.07.	2.09

Cursulu pieței Brașovŭ
din 11 Iunie st. n. 1884.

	Cump.	Vênd.
Bancnote romănescĭ	9.33½	9.34
Argint românesc	9.25	9.30
Napoleon-d'orĭ	9.65	9.67
Lire turcescĭ	10.90	10.98
Imperialĭ	9.90	9.96
Galbenĭ	5.62	5.66
Scrisurile fonc. »Albina«	100.50	101.50
Discontulŭ »	7—10 % pe anŭ.	

Numere complete din „Gazetă„ dela 1 Ianuariu a. c. se mai aflà.

„GAZETA TRANSILVANIEI“

DIARŬ CUOTIDIANŬ.

Abonamente

se potŭ face la **1** și **15** a fie-cărei lunĭ.

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ	12 fl. v. a.
„ „ „ ½ „	6 „ „
„ „ „ ¼ „	3 „ „
Se acórdă abonamente și lunare cu	1 „ „
Pentru România și străinătate pe anŭ	36 francĭ
„ „ „ „ ½ „	18 „
„ „ „ „ ¼ „	9 „

Celŭ mai ușorŭ mijlocŭ de abonare este prin mandatŭ postalŭ. Abonamentele se plătescŭ înainte.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ sĕ binevoiéscă a ne da lămuritŭ adresa, ca trimiterea diarului sĕ nu sufere nicĭ cea mai mică întârdiere.

Tarifa anunciurilorŭ și insertiunilorŭ.

Anunciurĭ în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru insertiunĭ și reclame pag. a III linia à . „ —„ 10

Pentru repețirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repețirĭ de 3— 4 orĭ	10%
„ „ „ 5— 8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repețirĭ în susŭ	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ și reducerĭ și peste cele însemnate mai susŭ.

Brașovŭ 1|13 Maiŭ 1884.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Nro. 6146/884. **Publicațiune.** 2—3

In urma esmisului Illustrității Șale Dlui consiliarŭ reg. și vicecomite Julius de Roll ddto. 29 Maiu a. c. Nro. 4873 s'a stabilitŭ, pe basa disposițiuuilorŭ §-lui 79 alŭ art. de lege XVIII din 1871, ca alegerea amploiațilorŭ comunei orășenescĭ a Brașovului pentru unŭ periodŭ de 6 anĭ, — sĕ se facă în diua de 24 Iuniu a. c. înainte de prânzŭ la 9 óre.

Ceea ce s'aduce la cunosciință publică cu acea observațiune, că, conformŭ §-lui 60 alŭ statutului comunalŭ, sunt de a se alege pe 6 anĭ de servițiu:

a. Primarulŭ;
b. Căpitanulŭ orașului;
c. 2 Senatorĭ magistratualĭ de categoria I-mă;
d. 1 Senatorŭ magistratualŭ de a II-a categorie;
e. Fiscalulŭ; (advocatulŭ orașului)·
f. Conducătorulŭ oficiului orfanalŭ;
g. Comptabilulŭ;
h. Cassierulŭ orășenescŭ;
i. Controlorulŭ cassei orășenescĭ;
k. Perceptorulŭ de dare;
l. Controlorulŭ cassei de dare:
m. Tata orfanalŭ;
n. Administratorulŭ economicŭ;
o. Inginerulŭ orașului;

Brașovŭ în 31 Maiu 1884.

Magistratulŭ orășănescŭ.

Tipografia Alexi Brașovŭ.